B... Regională
Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIV
nr. 40 ([illegible])
★
Joi 4 octombrie 1962
★
8 pagini, 30 bani

Şcoala de ieri — şcoala de azi

Şcoala de 8 ani nr. 4 din Baia Mare. Clopoţelul anunţă începutul recreaţiei — prilej de destindere şi discuţii. Printre copii, un profesor mai vîrstnic priveşte cu dragoste forfota din jur. Este tovarăşul Todoriţă Scarlat — un vechi profesor al acestei şcoli.

— Se pare că tinereţea care vă înconjoară vă reaminteşte ceva?

— Aveţi dreptate. Privindu-i pe elevii de azi, mă gîndesc la cei de acum douăzeci, treizeci de ani. Atunci erau feţe triste, obosite, îmbătrînite prea timpuriu — toate acestea fiind semne sigure ale lipsei de hrană, ale traiului în locuinţe insalubre. Costul hainelor, al manualelor şcolare şi taxele depăşeau cu mult posibilităţile unei familii de muncitori. Astfel, cartiere întregi de mineri — Ferneziu, Hotvon, Heţven — nu-şi puteau trimite copiii la şcoală. Cei care reuşeau totuşi să pătrundă în şcoli erau nevoiţi să le părăsească după puţin timp.

— Cum priviţi comparativ şcoala de azi cu cea de ieri?

— Spre deosebire de şcoala de ieri în care accesul fiilor şi fiicelor de oameni ai muncii era împiedicat de atîtea stavile, astăzi există la noi o grijă deosebită pentru pregătirea noilor vlăstare ale patriei. La Baia Mare, de pildă, numărul şcolilor a ajuns la 17 faţă de cele 3 cîte erau în trecut. Scutirea de taxe şcolare, primirea gratuită a manualelor pentru clasele I—VII sînt, de asemenea, dovezi ale condiţiilor minunate create pentru copii. Azi, copiii au şi posibilitatea de a se odihni cum se cuvine. Elevii şcolii noastre şi ai celorlalte şcoli din Baia Mare şi-au petrecut vacanţa în taberele organizate la Izvoare, Sighet, Bocşa; au participat la excursiile organizate în regiunea noastră, precum şi în regiunile Cluj şi Crişana, în oraşele Braşov, Sibiu. Cînd intri în clasă, e o plăcere să vezi atîtea figuri luminoase, vesele. Ai o deosebită satisfacţie cînd asculţi răspunsurile la ore ale unor elevi ca Ţicleanu Lenuţa, din clasa a V-a, Condor Dana, din clasa a VI-a, Balasz Elena din clasa a VII-a, Uglar Leontina, din clasa a III-a şi mulţi alţii, răspunsuri care îndreptăţesc încrederea în schimbul nostru de mîine.

Interviu realizat de
AL. MIHU

Cum să înveți

La începutul acestui an şcolar, ne-am propus să dezbatem o problemă care-i interesează pe cititorii noştri: importanţa studiului individual în însuşirea şi aprofundarea cunoştinţelor. *Pentru aceasta, ne-am adresat tovarăşei profesoare Georgeta Pătraşcu, diriginta clasei a VII-a A şi pionierilor din clasele a VII-a (A şi B) de la Şcoala de 8 ani nr. 1 — Braşov. Şi iată ce am aflat.*

Observaţii...

Rezultatele slabe la învăţătură nu se datoresc întotdeauna numai indisciplinei vizibile. Sînt unii copii care deşi par a citi cu atenţie nu reţin mare lucru. De ce? Pentru că nu se concentrează, *pentru că se gîndesc în altă parte. Concentrarea atenţiei este o condiţie importantă pentru reţinerea lecţiei.*

Dar nu numai atît. Trebuie să-ţi şi împarţi munca în aşa fel încît să acorzi fiecărui obiect atenţia cuvenită. *Unii copii îşi încep lecţiile prin a-şi face tema la materia „favorită". Se ocupă în aşa fel de aceasta încît nu le mai rămîne timp pentru celelalte şi, în cele din urmă, osteniţi, trec la iuţeală peste ele, în mod superficial. Cîteodată se mai întîmplă şi altfel: citeşti lecţia, te miri cît e de simplu totul şi închizi cartea convins că ai înţeles. Cînd colo, a doua zi, la oră, constaţi că lecţia ţi-a rămas doar în linii generale. Ştii cam ce anume conţine lecţia dar nu poţi expune, nu poţi susţine, nu poţi argumenta nici un fel de idee. De ce? Pentru că nestudiind şi notiţele, uitînd să-ţi notezi ideile importante ale lecţiei, nu aprofundezi ceea ce ai citit. A-ţi însuşi temeinic diferite cunoştinţe înseamnă neapărat a le şi* aprofunda. *Ce să mai spunem de acei copii care cred că a-ţi face lecţiile înseamnă doar... scrierea temelor?!*

...şi concluzii

Studiul individual, bază a însuşirii temeinice a cunoştinţelor, trebuie să se desfăşoare deci în mod organizat. Dacă vrei să obţii rezultate bune, împarte-ţi bine timpul; concentrează-ţi atenţia; întîi studiază manualul, notiţele şi apoi scrie-ţi tema; foloseşte materiale ajutătoare (opere literare, hărţi, scrieri istorice şi geografice etc.); întocmeşte-ţi un carneţel vocabular; nu te ridica de la lucru pînă nu eşti convins că ai înţeles şi că ai reţinut totul.

Patru pionieri — aceeaşi părere

Pionierii Marin Cornelia, din clasa a VII-a B, Creţoiu Nicolae, Hoară Logica şi Văcaru Monica din clasa a VII-a A, toţi purtători ai steluţei roşii, mi-au împărtăşit părerea lor despre studiul individual.

Cornelia are următoarea părere: „Unii copii înţeleg mai repede, alţii mai puţin repede aceeaşi lecţie. Însă, studiind atent, cu creionul în mînă, toţi îşi pot însuşi pînă la urmă temeinic cunoştinţele respective. *Eu îmi împart în mod diferit timpul de studiu, în funcţie de fiecare obiect. E firesc: o temă care ţi se pare*

E. SKIBINSKI

(continuare în pag. 3-a)

Moment solemn — votarea. În detaşamentul 7, la grupa a III-a de la Şcoala de 8 ani nr. 151 din Bucureşti, zilele acestea a avut loc alegerea preşedintelui de grupă. Pionierul Bumbu Horia a întrunit majoritatea voturilor, el a devenit preşedinte. Cu acest prilej, pionierii au analizat activitatea desfăşurată, au criticat lipsurile, au făcut nenumărate propuneri pentru viitor. Pregătirea alegerilor pionierești şi desfăşurarea lor sînt evenimente importante care contribuie la creşterea răspunderii pionierilor în ceea ce priveşte învăţătura, activitatea obştească, comportarea lor, la îmbunătăţirea întregii activităţi pionierești. Din ţară, din zeci şi sute de unităţi pionierești ne sosesc zilnic asemenea veşti îmbucurătoare.

Foto: GR. PREPELIŢĂ

Din viața pionierească

Despre pregătirea viitorilor pionieri...

La Școala de 8 ani nr. 11 din Constanța sînt mulți școlari ai claselor a II-a și a III-a care se pregătesc să devină pionieri. Ei știu că un pionier trebuie să învețe bine, să fie disciplinat, ordonat, aceasta le-a spus-o de multe ori tovarășa învățătoare, tovarășa instructoare, au aflat-o și de la pionieri. Dar ei au văzut că pe lîngă cravata roșie pionierii mai poartă o insignă, că atunci cînd sînt în careu unele cuvinte le rostesc solemn, emoționați. Au văzut atîtea lucruri interesante la pionieri și tare ar dori să le cunoască.

Pionierii din activul pionieresc ne-au cerut părerea în legătură cu felul în care să lucreze cu școlarii mici. Sperăm că răspunsul nostru le va folosi.

★

Este binecunoscut faptul că pionierii desfășoară o frumoasă activitate în rîndurile copiilor între 7—9 ani. De la această vîrstă voi trebuie să vi-i apropiați, să le deveniți prieteni și totodată să îi pregătiți pentru a deveni și ei pionieri. Această pregătire se face permanent, tot timpul anului. E bine ca colectivul de conducere al unității să stabilească ca fiecărui detașament să-i fie încredințată o clasă. Cum veți proceda? În primul rînd, pregătirea celor mici trebuie să facă parte integrantă din programul vostru de activități, la fiecare acțiune să existe o răspundere precisă în legătură cu aceasta. Pentru pregătirea celor mici puteți organiza acțiuni speciale sau îi puteți invita la unele activități ale detașamentului vostru. De pildă, este bine știut că cei mici vor să cunoască realizările poporului nostru sub conducerea partidului. Pentru aceasta e bine să organizați acțiuni cît mai concrete, care să poată fi înțelese de ei. Povestindu-le despre viața muncitorilor, despre condițiile minunate în care lucrează și trăiesc, faceți împreună o vizită prin oraș, arătați-le noile cartiere, noile blocuri construite, vorbiți-le despre cine sînt locatarii lor. Școala voastră e nouă și frumoasă, copiii o cunosc, dar arătați-le și alte școli noi din orașul vostru, arătați-le fotografii din ziare și reviste cu nenumărate școli din diferite colțuri ale patriei, vorbiți-le despre manualele primite gratuit, despre felul în care v-ați petrecut vacanța în tabără, despre palate și case pionierești, arătați-le că toate acestea se datoresc partidului nostru iubit.

Angajamentul solemn al pionierului îi interesează mult pe școlarii mici. Ajutați-i să înțeleagă semnificația lui adîncă, să vadă în fiecare propoziție, fiecare cuvînt, drumul lui în viață. Arătați-le că pionierii îl îndeplinesc învățînd bine, participînd cu tragere de inimă la activitatea obștească, comportîndu-se frumos. Faceți-le cunoștință cu fruntașii unității, ei să le povestească despre felul în care învață, despre rezultatele lor la învățătură. Dar nu numai atît.

Invitați-i pe cei mici la camera pionierilor unde în prealabil v-ați pregătit unele materiale concrete care să le vorbească despre voi, despre activitatea voastră. Citiți-le pentru aceasta fragmente din jurnalele de detașament, arătați-le lucrări ale pionierilor participanți la concursurile tradiționale ale organizației de pionieri — mici naturaliști, mici tehnicieni, fotografii de la concursul cultural-artistic. În grafice sugestive să le prezentați activitatea voastră în acțiunile de colectare a fierului vechi, în cea de strîngere a spicelor, de plantare a puieților... În felul acesta, viitorii pionieri se vor convinge că pionierii își îndeplinesc cu cinste îndatoririle. Învățați-i totodată cele mai frumoase cîntece și poezii dedicate patriei noastre, partidului, cîntece și poezii pionierești. Totodată trebuie să vă ocupați și de felul în care se comportă ei. Nu uitați că exemplul vostru e hotărîtor. Deprindeți-i să fie politicoși, ordonați, disciplinați.

„...Să devin un cetățean demn al patriei mele — Republica Populară Romînă". Angajamentul solemn e un legămînt pe toată viața. Pentru a înțelege bine acest lucru organizați pentru cei mici o întîlnire cu primii pionieri ai unității voastre. Desigur, unii dintre ei au devenit muncitori fruntași, tehnicieni, ingineri, colectiviști de nădejde, oameni care printr-o înaltă calificare sînt în primele rînduri ale constructorilor socialismului. Ei vor povesti celor mici cum angajamentul solemn al pionierului a devenit pentru ei un drum în viață, un scop, cum și astăzi cînd sînt utemiști și comuniști nu uită de angajamentul rostit la primirea cravatei roșii. Explicați-le semnificația chemării, al răspunsului la chemare. *„La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!* rostește solemn tovarășul instructor. Și din zeci de glasuri răsună același răspuns: *„Sînt gata întotdeauna"*.

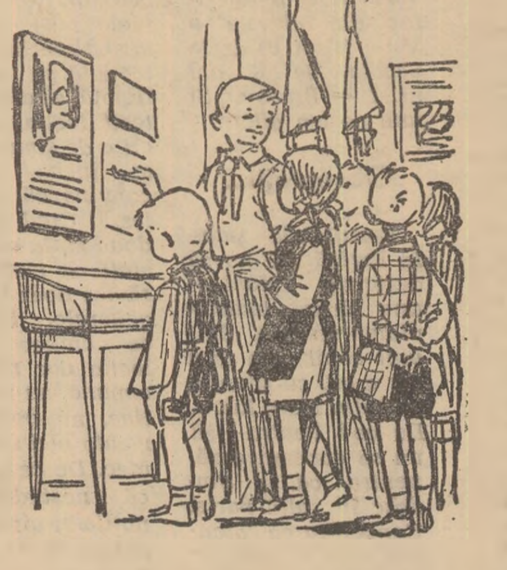
Partidul Muncitoresc Romîn este conducătorul înțelept al poporului nostru, el ne călăuzește pașii pe drumul desăvîrșirii construcției socialiste. A fi „gata întotdeauna" pentru a îndeplini cuvîntul partidului înseamnă că ți-ai propus în viață un scop important, acela de a deveni folositor patriei, clasei noastre muncitoare. De-a lungul anilor, sub steagul partidului au crescut oameni minunați care n-au precupețit nimic, nici chiar viața pentru a lupta pentru fericirea poporului.

Astăzi eroica noastră clasă muncitoare, alături de țărănimea colectivizată și intelectualitate dă dovadă de abnegație și eroism în munca de fiecare zi pentru desăvîrșirea construirii socialismului. Pilda acestora este un exemplu demn de urmat pentru toți pionierii patriei. În lupta pentru cauza partidului pionierii se străduiesc să fie mereu în primele rînduri. Să învețe bine, să se poarte civilizat, să participe activ la acțiunile pionierești. Important e totul. Important e și să nu treci nepăsător pe lîngă lipsurile unora din colegi, ci să le dai o mînă de ajutor pentru îndreptarea lor. Și atunci cînd tovarășul instructor va rosti chemarea: „La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!" tu să răspunzi cu inima deschisă: „Sînt gata întotdeauna".

Vă rugăm, dragi membri ai activelor pionierești, să ne scrieți despre cum vă ocupați de pregătirea școlarilor mici pentru a deveni pionieri, ce metode aplicați în această direcție. Cele mai interesante scrisori vor apărea la rubrica „Din viața pionierească".

...și despre simbolurile pionierești

„Lumină-i steagul nostru-n zare
De vremuri grele povestind,
De grele lupte proletare
Ce-n cînt de slavă se aprind".

Steagul roșu a însuflețit masele, a chemat la luptă milioane și milioane de oameni ai muncii de pe întreg pămîntul, el luminează drumul spre victorie. Sub faldurile drapelului roșu s-a născut Comuna din Paris, în Rusia muncitorii au pornit la luptă împotriva țarului, a exploatării, tot sub faldurile lui. Și la noi în țară steagul roșu ne va aminti întotdeauna de luptele glorioase purtate de popor sub conducerea partidului nostru. Pionierii nu trebuie să uite că drapelul roșu este udat de sîngele strămoșilor, părinților și fraților lor, că el a fost acoperit de glorie pe cîmpul de luptă, că e glorificat astăzi prin acte de vitejie în muncă. Pionierii trebuie să păstreze ca lumina ochilor drapelul lor pionieresc, să-l cinstească prin rezultate bune la învățătură, printr-o comportare demnă, ajutînd după puterile lor pe cei mari, contribuind astfel la desăvîrșirea construcției socialismului în patria noastră. Drapelul unității de pionieri e scos la adunări, la manifestațiile care au loc cu prilejul sărbătorilor poporului muncitor, în timpul trecerii în revistă a activității cultural-sportive, cu prilejul marșurilor și al întrecerilor sportive. Garda este formată din cei mai vrednici pionieri.

Detașamentul are un steag roșu de formă triunghiulară. El e scos la adunările pionierești, la treceri în revistă, la marșuri. Steagul detașamentului împreună cu drapelul unității se păstrează la camera sau colțul pionierilor.

Cravata roșie este o părticică din steagul de luptă al clasei muncitoare. Culoarea ei roșie reprezintă sîngele vărsat de generații și generații, de cei mai buni fii ai poporului. Cele trei colțuri ne arată legătura de nezdruncinat care există între cele trei generații: comuniști, utemiști, pionieri. A păstra cu cinste cravata roșie înseamnă a învăța cu sîrguință, a-ți ajuta tovarășii, a te comporta frumos, a fi în general în primele rînduri ale activității pionierești.

Insigna pionierească e și ea un simbol al încadrării tale în organizația pionierească. Roata zimțată și spicele reprezintă alianța clasei muncitoare cu țărănimea colectivistă, iar cele trei flăcărui, ca și colțurile cravatei, sînt simbolul celor trei generații înfrățite. Pe insigna pionierească se găsește o panglică albă pe care stă scris răspunsul la chemare: „Sînt gata întotdeauna".

Salutul pionieresc și uniforma fac și ele parte din simbolurile pionierești. Pionierul salută cu „Salut voios de pionier" cînd se întîlnește cu un alt pionier, cu tovarășii instructori, cînd trece o unitate militară cu steagul în frunte, cînd se intonează Imnul de stat. Uniforma pionierească este purtată de către pionieri la adunări, serbări, manifestații.

Semnele distinctive pentru activul pionieresc sînt: un grad (o tresă roșie) pentru președintele de grupă, două pentru președintele de detașament și trei pentru cel de unitate. Fiecare unitate și fiecare detașament are o goarnă și o tobă necesare pentru diferite semnale.

CONCURSUL MICILOR NATURALIȘTI

DOI VECINI

Între comunele Basarab și Poarta Albă nu sînt decît 3 km, dar între loturile experimentale parcă ar fi mulți de tot. Să vedeți de ce...

La Basarabi, deși e toamnă și majoritatea produselor au fost recoltate, se mai văd urmele unor preocupări — plăcuțele. Sectorul legumicol: roșii de California, roșii Mikado, usturoi și ceapă egipteană, fasole Ceali, varză timpurie, dovleac alb, cartofi iarovizați, cartofi Batat, castraveți Landa și Bistrița.

— Cîte puțin din fiecare, ne spune tovarășul profesor. Să învețe pionierii cum se cresc aceste plante în condiții noi, agrotehnice, să facă experiențe, să vadă rezultate.

Și au avut ce vedea. Cantitățile nu sînt prea mari, e firesc, nici lotul nu e mare, dar cîte nu au învățat! Cartofii Batat primiți în dar de la Palatul pionierilor din București le-au dat multă bătaie de cap. I-au semănat în aprilie în răsadniță, au transplantat butașii în iunie, au urmat multe prașile, multă apă, iar după prima brumă, desigur, vor avea... *2 kg un cartof*. Așa au procedat și anul trecut și acesta a fost rezultatul, așa au procedat și anul acesta. Problema pe care naturaliștii din Basarabi nu au rezolvat-o încă, e păstrarea cartofului pe timpul iernii. În legătură cu unele plante de pe lotul experimental pionierii s-au adresat tovarășului academician Makovski, au primit îndrumările necesare, le-au aplicat în munca lor.

Experiență îndelungată au micii naturaliști din Basarabi și în privința grîului ramificat. Îl cultivă de... 7 ani. Deseori vin pe la școală să se intereseze de „grîul lor ramificat", colectiviști tineri, studenți, elevi ai școlilor medii și profesionale, cu toții foști.. mici naturaliști. Și pionierii pentru că știu cît au avut de furcă înaintașii se străduiesc să obțină rezultate din ce în ce mai bune. Acum bobul a devenit rezistent la clima dobrogeană, iar anul acesta rezultatul e mulțumitor.

Vreți să știți ce se întîmplă la vecini? Și ei au semănat fasole, și roșii, și varză, și ceapă. Le-au semănat, le-au plivit o dată, au mai trecut de cîteva ori pe acolo și... s-au dus la recoltat.Lotul era împînzit de buruieni, iar bietele plante nici nu se mai vedeau.

Din ce cauză, se înțelege...

Micii naturaliști din comuna Poarta Albă au și o mică pepinieră cu puieți de caiși și corcoduși. Așteaptă bieții de ei să fie altoiți, să crească, să poată da rod dar... lucrarea se amînă de pe un an pe altul. De altfel și cei din Basarabi au avut acum cîțiva ani o pepinieră. Dar astăzi ea a devenit o adevărată livadă cu meri, peri, cireși, vișini, caiși și nuci. Mai au și un mic lot de vie (e doar în tradiția comunei) Pinot, Hamburg, Afuzali, Fetească etc.

Sub directa îndrumare a tovarășului profesor, a tovarășilor ingineri de la stațiunea experimentală (unde pot fi bineveniți și pionierii din Poarta Albă) după vizitele în gospodăria colectivă micii naturaliști din Basarabi au obținut rezultate frumoase. Ceea ce-i mai important, e faptul că au învățat să aplice în practică cele învățate teoretic, au îndrăgit această preocupare importantă și sînt dornici să devină colectiviști pricepuți, să aplice pe ogoarele întinse ale gospodăriei colective tot ce au învățat astăzi, ce vor învăța mîine.

LA PALATUL PIONIERILOR

Glasurile vesele de copii au inundat din nou sălile Palatului pionierilor, curtea, parcul. Mii de pionieri bucureșteni au venit între 25—30 septembrie, au vizitat secțiile Palatului și apoi și-au ales fiecare cercul preferat.

La una din intrări, aproape de sala cea mare a teatrului, se află secția de sport. Aci, pionierii au posibilitatea să-și aleagă sportul preferat. Ceva mai departe se deschide o alee ce duce spre o clădire mare, impunătoare, cu multe, multe ferestre. E casa cea nouă a micilor naturaliști. Cîte lucruri minunate nu se pot învăța aici!...

Micii crescători de animale vor avea în grijă iepuri și păsări. Micii crescători de albine și viermi de mătase vor învăța condițiile de viață ale albinelor și viermilor de mătase și cum trebuie întreținute aceste viețuitoare mici. Iar cercul de flori și legume și-a pregătit încă de pe acum laboratoarele și serele pentru a începe noul an de muncă.

Urmează secția artistică: cercurile de pictură, sculptură, pian, vioară, balet, acordeon, jocuri populare, orchestra semisimfonică, cercuri care, de asemenea, își așteaptă prietenii.

Dar la secția tehnică nu doriți să mergem?

Are atîtea cercuri încît ne-ar trebui o jumătate de zi să le vizităm pe toate! Cercurile de chimie, fizico-matematici, electrotehnice, telecomunicație, sînt doar o parte din ele.

Pentru activele pionierești, se va deschide Cabinetul muncii cu pionierii. Aci pionierii din activ vor putea face schimburi de experiență folositoare, vor învăța să organizeze adunări interesante, întîlniri cu fruntașii în producție și multe altele.

Timp de o săptămînă, aceste cercuri au fost vizitate de mii de pionieri ai Capitalei, iar pentru deschiderea festivă a activităților de la Palat, toate cercurile au pregătit un minunat program artistic în care fiecare a prezentat cîte un aspect din activitatea lor. Duminică, 30 septembrie, în sala cea mare a teatrului de la Palat, au răsunat cîntecele vesele ale pionierilor, cîntece de mulțumire pentru părintele iubit, partidul, care a asigurat tuturor copiilor din patria noastră o copilărie fericită.

ECATERINA ROȘCA

Pregătiri pentru obținerea steluței roșii. Cîțiva pionieri de la Școala de 8 ani nr. 2 din Capitală construiesc căsuțe pentru păsărele.

Cum să înveți

(Urmare din pag. 1-a)

grea cere mai mult timp decît una care ți se pare mai ușoară! Principalul este să acorzi fiecăreia timpul pe care îl cere! Eu obișnuiesc să învăț împreună cu eleva Avrigeanu Georgeta și cu pioniera Bărbieru Viorica; ele au ajuns însă la rezultate satisfăcătoare nu datorită mie, ci mai ales datorită lor, deoarece au înțeles că baza învățăturii rămîne tot studiul individual.

„Este bine ca toate cunoștințele predate să fie nu numai însușite ci și aprofundate, aceasta atît pentru examenele care ne așteaptă, cît mai ales pentru mai tîrziu, în viață, în meseria pe care ne-o vom alege" mi-a mărturisit Crețoiu Nicolae.

„Eu consider că și lectura face parte din studiul nostru individual, ne-a spus Văcaru Monica. Aceasta însă se leagă de împărțirea judicioasă a timpului și de respectarea programului zilei. Fără timp nu poți citi și materialul bibliografic".

★

Din această convorbire, din aceste cîteva păreri reiese limpede că studiul individual reprezintă pentru toți baza însușirii temeinice a cunoștințelor, pasul cu care vei porni mîine în viață, în meseria pe care ți-o vei alege. Pentru aceasta însă trebuie să existe la fiecare copil pasiunea de a învăța. Să știi pentru ce înveți. Și în fiecare clipă să-ți poți răspunde că înveți pentru ca mîine să fii folositor, pentru ca prin ceea ce cunoști să participi la munca întregului popor pentru desăvîrșirea construcției socialismului.

HĂRNICIE

Cînd am intrat pe poarta Școlii de 8 ani nr. 7 din Arad clopoțelul se auzea insistent. Iată că deodată privirile ne-au fost atrase de panoul fruntașilor. Erau destul de mulți. Vreo cincizeci Și fiecare poză în parte spunea despre cel ce a contribuit la înfrumusețarea școlii lor, la curățenia și ordinea ce domnește aci.

★

...Mai erau cîteva săptămîni pînă la începutul noului an școlar. Prin curte erau resturi de materiale rămase de la construirea celor două săli de clasă și a unei săli pentru material didactic. Cu toții, pionierii și școlarii, au venit la școală și au pornit o adevărată întrecere. Detașamentul 1 a astupat groapa de var, cei din detașamentul 2 au ajutat la transportarea materialului rămas, iar ceilalți au ajutat la construirea gardului ce împrejmuiește școala. Președinta unității de pionieri, Țiulea Cornelia, precum și Chevereșan Nicolae, Vădăstreanu Gabriela, Rațiu Lucia și alții s-au evidențiat în mod deosebit în această acțiune.

— Școala noastră a fost mărită cu două săli noi și una pentru material didactic, ne-a spus, la plecare, tovarășul director. Și n-a uitat să ne spună și de mobilierul nou și materialul didactic primit la începerea acestui an școlar.

În școala curată și frumoasă, vă urăm succes, copii!

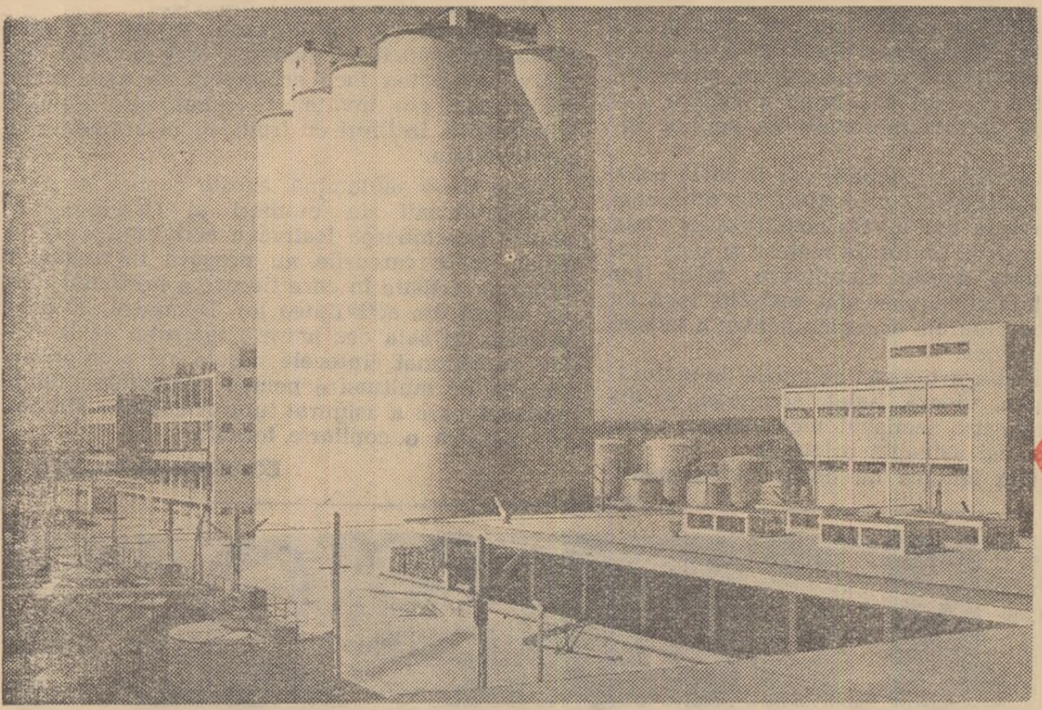
GR. MUȘAT

Pică pară...

Zice Niță încîntat: „Pică pară"... Și-a picat!

DE PE ÎNTINSUL PATRIEI

O NOUĂ FABRICĂ DE ULEI

La Iași, în zona industrială a orașului, a intrat în funcțiune fabrica de ulei „Unirea". Noua unitate — cea mai mare și mai modernă din țară — prelucrează zilnic 400 de tone semințe de floarea-soarelui, producînd ulei comestibil rafinat și sorturi furajere urmînd ca în curînd să fabrice uleiuri solidificate și margarină de calitate superioară. Tot aici se fabrică pentru prima oară în țară lecitină, produs folosit în industria alimentară și chimică. Cojile de floarea-soarelui se folosesc drept combustibil la cazanele care produc aburii necesari procesului de producție.

Fabrica este compusă din mai multe construcții industriale și gospodărești care alcătuiesc un interesant complex arhitectonic.

Procesele tehnologice sînt automatizate. Mai mult de jumătate din mașinile și instalațiile cu care este înzestrată fabrica au fost produse în țară.

Prin punerea în funcțiune a acestei întreprinderi se realizează una din sarcinile privind dezvoltarea producției de uleiuri comestibile puse în fața sectorului industriei alimentare de către cel de-al III-lea Congres al P.M.R.

A intrat în funcțiune o nouă fabrică de mobilă

La Arad a intrat în funcțiune o nouă fabrică de mobilă — una dintre cele mai mari unități de acest fel din țara noastră. Ea are o capacitate de 15 000 de garnituri de mobilă pe an. Datorită utilajului modern instalat aici și gradului ridicat de calificare a muncitorilor, se asigură fabricarea unui mobilier de calitate superioară.

Începînd de la depozitul de sortare a materialului lemnos și pînă la asamblarea garniturilor de mobilă, munca este mecanizată și automatizată. Mașini și agregate moderne taie, croiesc, fasonează, lustruiesc și combină piese de diferite dimensiuni și profiluri pentru viitoarele garnituri de mobilă.

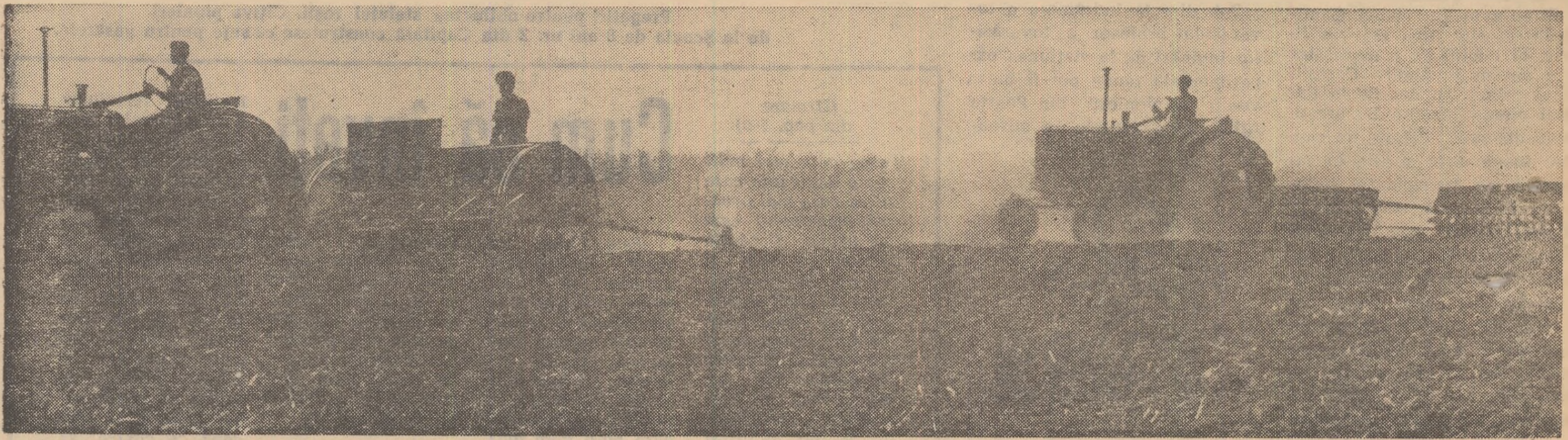
Noua fabrică de mobilă dată în funcțiune la Arad se înscrie pe linia măsurilor luate de partid și guvern pentru valorificarea superioară a materialului lemnos.

Și-au depășit angajamentul

De curînd Comitetul orășenesc U.T.M. Pitești a organizat o largă acțiune de colectare a fierului vechi, urmărindu-se punerea în valoare a rezervelor existente în schelele petroliere, pe șantierele de construcții, în unitățile din cadrul complexului C.F.R., la Autobaza I.R.T.A., și la alte întreprinderi din oraș.

Datorită participării la această acțiune a unui însemnat număr de tineri, în numai șapte zile au fost colectate peste 516 tone de fier vechi. Astfel, a fost realizat și depășit cu mult angajamentul luat de către tinerii din orașul Pitești ca în anul 1962 să colecteze cantitatea de 1 250 de tone de fier vechi. Pînă acum, de pildă, ei au colectat și expediat oțelăriilor cantitatea de 1 820 tone de fier vechi.

GHEORGHE NEAGU

În pămîntul bine mărunțit, semănătorile — cu toate mecanismele reglate conform notiței tehnice — așază în rînduri drepte bob cu bob.

La culesul porumbului

De cu seară, la ședința Consiliului de conducere al gospodăriei colective din comuna Mircea Vodă-Făurei, președintele spuse celor prezenți:

— Mîine, pornim în plin la recoltatul celor 560 ha de porumb care ne-au mai rămas. Mobilizăm toate cele cinci brigăzi. Ar trebui să vorbim și cu utemiștii — se adresă președintele secretarului Comitetului comunal, Nicolae Moise.

După ședință, imediat, Nicolae Moise împreună cu Nicolae Munteanu porniră prin sat să discute cu secretarii organizațiilor U.T.M. pe brigăzi.

A doua zi dimineață, nici nu se luminase bine, cînd cele cinci brigăzi se îndreptau spre cîmp. Afară bătea un vînt tăios de toamnă. Brigada a treia pornise spre tarlaua dinspre sectorul zootehnic, iar celelalte la tarlaua dinspre Filipești. Fanu Pitrop, șeful brigăzii a treia se gîndise bine la organizarea muncii. Ioana Smeu și Dumitru Cuconu, făcură împărțirea oamenilor. Și astfel se porniră la lucru. Unii, la desfăcut știuleți, alții, la tăiat și legat cocenii. Iar cei doi fierari ai colectivei, Ion Bărbieru și Iancu Trufașu, la căratul știuleților la gospodărie. Nu era pentru prima dată cînd candidatul de partid Ion Bărbieru și utemistul Iancu Trufașu, își ajutau tovarășii. Întotdeauna, cînd nu au de lucru la atelierul de fierărie, ei vin să dea o mînă de ajutor.

Pe tarlaua dinspre Filipești, celelalte brigăzi munceau cu același spor. Toți, de la Marin Corbu și Didina Panțîru, cei mai tineri colectiviști și pînă la cei mai în vîrstă, munceau de zor. Seara, cînd soarele coborîse la apus și umbrele înserării începuseră să învăluie cîmpul, colectiviștii porniră spre casele lor. Bucuros, inginerul agronom alerga cu șareta lui pe la fiecare brigadă să anunțe rezultatul zilei de recoltat: 75 hectare!

ȚESĂTOAREA

La biroul organizației de partid a unității C de la Întreprinderile Textile-Galați mi-a fost recomandată simplu:

— Țesătoarea Virginia Arhip. E candidată de partid de cîteva săptămîni. O găsiți în schimbul de noapte. Dar dacă doriți, puteți să mergeți și acasă la ea. Locuiește aproape de fabrică.

Cîteva minute mai tîrziu mă aflam la adresa indicată, dar...

— Virginia a plecat de vreun sfert de oră la comitetul U.T.M. pe întreprindere. Vă rog să poftiți înăuntru.

Și astfel, țesătoarea Elena Tintea, a început să-mi vorbească despre prietena ei, Virginia Arhip.

— Ne cunoaștem de acum doi ani, de cînd Virginia, absolvind școala profesională textilă de la Lugoj, a fost repartizată să lucreze aici, la Galați. I-a fost greu la început. Ajutorul colegelor din tură, al meșterului Ion Glodu, dorința ei vie de a se ridica la nivelul fruntașelor, au ajutat-o însă să învingă toate greutățile. După scurt timp, graficul a început să arate zilnic în dreptul numelui ei numai depășiri. Virginia nu s-a oprit însă aici. A căutat să se perfecționeze continuu și să-și ajute și ea tovarășele care se descurcau mai greu. Dar, despre aceasta, v-ar putea vorbi mai bine țesătoarea Săftica Istrate.

— Cine n-o cunoaște pe Virginia — spuse tovarășa Istrate. Aproape pe toate ne-a ajutat. Pe mine însă cred că m-a ajutat cel mai mult. Era într-un timp cînd nu-mi îndeplineam planul. Într-o ședință mi s-a spus că voi fi supravegheată. Cînd am auzit, m-am supărat și am spus că nu mai vin la lucru, ce sînt copilă? Arhip a venit la mine după ședință și mi-a explicat ce nu înțelesesem. Sub grija ei atentă am început să mă îndrept.

— Virginia Arhip — așa cum ne spunea tovarășa Anișoara Rusu, secretara comitetului U.T.M. pe întreprindere — găsește timp să se ocupe și de sarcinile de organizație. Este locțiitor de secretar în biroul organizației U.T.M. și propagandistă, iar la liceul seral a trecut în clasa a IX-a.

Ascultînd toate acestea, am înțeles mai bine de ce cu aproape două săptămîni în urmă, la adunarea organizației de partid din fabrică, fosta pionieră Virginia Arhip a fost primită în unanimitate în rîndurile candidaților de partid.

TEODOR CRISTIAN

Soli ai poporului romîn vizitează Indonezia şi India

La invitaţia preşedintelui şi primului ministru al Republicii Indonezia, dr. Sukarno, şi a preşedintelui Republicii India, dr. Sarvapalli Radhakrishnan, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, preşedintele Consiliului de Stat al R. P. Romîne, împreună cu tovarăşul Ion Gheorghe Maurer, preşedintele Consiliului de Miniştri al R. P. Romîne şi cu tovarăşul Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe al R. P. Romîne, au plecat într-o vizită de prietenie în Indonezia şi India. Vizita solilor poporului nostru în cele două mari ţări asiatice constituie o nouă manifestare a politicii externe iubitoare de pace a R. P. Romîne, o dovadă grăitoare a legăturilor prieteneşti multilaterale pe care ţara noastră le are cu Indonezia şi India.

Între R. P. Romînă şi fiecare dintre cele două ţări pe care le vizitează solii poporului nostru s-au statornicit şi se consolidează relaţii de prietenie şi colaborare, bazate pe respect reciproc şi deplină egalitate în drepturi. Se dezvoltă continuu colaborarea economică şi tehnico-ştiinţifică, relaţiile culturale, sportive etc., care au un rol de seamă în adîncirea cunoaşterii reciproce şi apropierii dintre poporul nostru şi popoarele Indoneziei şi Indiei. Primirea călduroasă în ţara noastră făcută preşedintelui Republicii Indonezia, dr. Sukarno şi actualului preşedinte al Republicii India, dr. S. Radhakrishnan, constituie o vie mărturie a sentimentelor prieteneşti ale poporului romîn faţă de popoarele Indoneziei şi Indiei.

Actuala vizită pe care solii poporului romîn o fac în cele două ţări prietene din Asia, va aduce, fără îndoială, o nouă contribuţie de seamă la dezvoltarea relaţiilor de prietenie şi colaborare romîno-indoneziene şi romîno-indiene, în interesul cauzei păcii şi progresului.

În parcul din oraşul Harbin, R. P. Chineză, este întotdeauna o vie animaţie. Şi e firesc să fie aşa, deoarece pionierii şi şcolarii din oraş au la îndemînă posibilităţi de distracţie plăcută şi utilă. Trenuleţul (pe care îl vedeţi în fotografie), unde personalul de serviciu este format numai din pionieri şi şcolari, atrage de fiecare dată cel mai mare număr de copii.

La 25 septembrie a fost proclamată Republica Democrată Populară Algeria

După cum ştiţi, copii, în Algeria au avut loc, luna trecută, primele alegeri pentru Adunarea Naţională Constituantă. Aceasta reprezintă o victorie măreaţă a mult încercatului popor algerian, care, ani de-a rîndul, a dus o luptă crîncenă împotriva colonialismului francez, pentru libertatea patriei dragi.

Agenţiile de presă relatează de la trimişii lor la Alger, că în seara zilei de 25 septembrie 1962, înainte de închiderea primei şedinţe a Adunării Naţionale Constituante, Ferhat Abbas a proclamat în mod oficial Republica Democrată Populară Algeria.

Ridicaţi în picioare, deputaţii au ovaţionat minute în şir această proclamare.

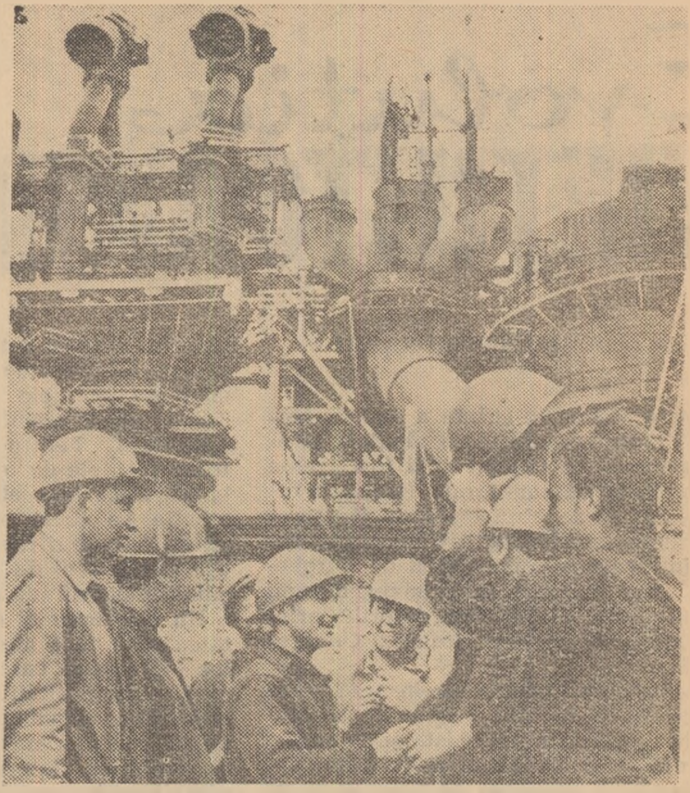
Luînd cuvîntul, Ferhat Abbas a declarat: Republica noastră se va orienta spre o economie socialistă, deoarece numai metode noi ne pot ajuta să găsim soluţii juste pentru numeroasele noastre probleme. Ferhat Abbas a arătat că R. D. P. Algeria va lupta pentru transformări profunde, revoluţionare în agricultura ţării, pentru o reformă a mijloacelor de producţie, pentru industrializarea ţării şi apărarea ei împotriva monopolurilor, pentru lichidarea analfabetismului, pentru un sistem organizat de ocrotire a sănătăţii — pentru a pune capăt înapoierii şi rămăşiţelor feudale.

Pe plan internaţional, Algeria va lupta pentru menţinerea păcii, pentru prietenie cu toate popoarele.

Tot în seara zilei de 25 septembrie a fost ales Prezidiul Adunării Naţionale Constituante a R. D. P. Algeria; preşedinte al prezidiului a fost ales Ferhat Abbas.

A doua zi, Adunarea Naţională Constituantă l-a numit preşedinte al Consiliului de Miniştri pe Ahmed Ben Bella.

La aniversarea R. D. Germane

Puterea industrială a R.D.G. creşte continuu. Pe întreg cuprinsul ţării se ridică noi fabrici, uzine. În fotografie: noul furnal de la Combinatul metalurgic „Ost" din Eisenhuttenstadt, construit într-un timp record.

La 7 octombrie se împlinesc 13 ani de la crearea Republicii Democrate Germane, primul stat al muncitorilor şi ţăranilor din istoria Germaniei. Crearea R. D. Germane reprezintă un moment de mare însemnătate în istoria poporului german şi în viaţa internaţională. Luîndu-şi soarta în propriile sale mîini, poporul R. D. Germane a păşit cu hotărîre, sub conducerea Partidului Socialist Unit din Germania, pe drumul democraţiei şi socialismului. Prin munca sa dîrză, plină de un puternic avînt creator, poporul R. D. Germane a reuşit într-un timp relativ scurt, să înlăture urmările dezastruoase ale războiului, să asigure refacerea şi dezvoltarea rapidă a economiei sale naţionale, creşterea continuă a nivelului de trai material şi cultural al celor ce muncesc. Succesele R. D. Germane în dezvoltarea economiei şi culturii socialiste, în întărirea statului democrat-popular au o uriaşă însemnătate pentru destinele întregului popor german. Dar în ciuda aspiraţiilor întregului popor german la o viaţă nouă, paşnică, lipsită de uriaşa povară a înarmărilor, de teama unui nou război, Germania continuă să fie dezmembrată, datorită politicii reacţionare, revanşarde, a cercurilor militariste de la Bonn. În Republica Federală Germană se fac din nou auzite, ca pe timpul lui Hitler, urletele deşănţate ale fasciştilor, din Berlinul occidental sînt puse la cale zeci şi zeci de provocări periculoase la adresa R. D. Germane. Însă consecventă politicii de pace, R. D. Germană zădărniceşte rînd pe rînd toate încercările provocatorilor fascişti de a tulbura pacea în Europa şi desfăşoară totodată, alături de Uniunea Sovietică şi celelalte ţări ale lagărului socialist, o luptă consecventă pentru triumful principiilor coexistenţei paşnice între state cu orînduiri sociale diferite, pentru asigurarea unei păci trainice în Europa şi în lumea întreagă. În această luptă, au o mare importanţă încheierea Tratatului de pace cu Germania şi lichidarea situaţiei anormale, primejdioase, din Berlinul occidental, prin transformarea acestuia într-un oraş liber, demilitarizat. Republica Populară Romînă sprijină activ eforturile pe care le face R. D. Germană în vederea soluţionării acestor probleme atît de importante pentru cauza păcii. Şi fără îndoială, nu este departe timpul cînd prin eforturile comune ale ţărilor lagărului socialist, ale forţelor iubitoare de pace din lumea întreagă, militariştii vest-germani vor fi siliţi să renunţe la planurile lor revanşarde.

Primele semnale în Cosmos

Care dintre voi nu şi-a îndreptat privirile, încă din primii ani ai copilăriei, spre bolta înstelată, întrebîndu-se: oare cum o fi acolo, sus, printre stele? Cum se vede Pămîntul din înaltul cerului? Ce minunat ar fi să poată zbura şi omul în Cosmos!

Dar iată că în vremea noastră, acest vis milenar al omului s-a împlinit. Cu cinci ani în urmă, la 4 octombrie 1957, a pornit în călătoria sa epocală, în jurul globului terestru, primul satelit artificial al Pămîntului, lansat din Uniunea Sovietică.

Cu această victorie măreaţă a ştiinţei şi tehnicii sovietice, drumul spre Cosmos a fost deschis.

N-a trecut mult timp şi în spaţiile nesfîrşite a răsunat triumfător însuşi glasul omului — primii oameni din lume care au călătorit pe căile astrale fiind cosmonauţii sovietici Iuri Gagarin şi Gherman Titov.

Anul acesta, după cum ştiţi, am fost martorii unui eveniment care a fost primit cu profundă emoţie de întreaga lume. E vorba de zborul simultan, de mai multe zile, al celor două nave cosmice, avînd la bord pe cosmonauţii sovietici Andrian Nikolaev şi Pavel Popovici.

Cu litere de aur se înscriu, de asemenea, în istoria cuceririi paşnice a spaţiului cosmic, victoriile oamenilor de ştiinţă sovietici legate de rachetele lansate în direcţia Lunei, dintre care una a aselenizat, iar alta a înconjurat Luna transmiţînd fotografii ale părţii invizibile de pe Pămînt. Şi, desigur, printre aceste victorii remarcabile în cucerirea spaţiului cosmic, se numără şi noul satelit artificial al Pămîntului — Cosmos 9 — lansat recent în Uniunea Sovietică.

Aşadar, porţile spre lumile îndepărtate, astrale, au fost pentru totdeauna desferecate. Noua generaţie ce creşte sub soarele luminos al socialismului şi comunismului, vede realizîndu-se în faţa ochilor visul milenar al omenirii de a zbura spre alte planete. Călătoriile cosmice, altădată posibile doar în paginile unor romane ştiinţifico-fantastice, ca cele scrise de Jules Verne, au devenit o realitate vie, contemporană.

Şi cine ştie, poate că peste ani, şi tu, iubite cititor, vei zbura pe o navă cosmică! Ca Iuri Gagarin sau Gherman Titov!

Deocamdată, eşti şcolar, te străduieşti să cucereşti „stelele" notelor cele mai bune...

Aşa face un... viitor cosmonaut!

Evoluţia VIEŢUITOARELOR

de conf. univ. PETRE RAICU

Multă vreme în ştiinţă a domnit teoria conform căreia toate plantele şi animalele de pe Pămînt ar fi fost create de o fiinţă supranaturală (teoria creaţionistă), şi de atunci ele ar fi rămas neschimbate (fixismul). Concepţiile antiştiinţifice susţinute oficial de burghezie, ating apogeul în primele decenii ale secolului al XIX-lea, datorită, printre altele biologului francez Georges Cuvier.

În biologie, începuseră însă să se acumuleze fapte care veneau în contradicţie cu teoria creaţionistă şi de aceea, în secolul al XVIII-lea şi în prima jumătate a secolului al XIX-lea, apar unele teorii evoluţioniste, care încearcă să dea o explicaţie ştiinţifică, materialistă, modului cum au apărut şi s-au transformat vieţuitoarele. Meritul de a fi dat lovitura decisivă teoriei creaţioniste, i-a revenit marelui savant englez **Charles Darwin (1809—1882)** care a elaborat teoria evoluţiei vieţuitoarelor. Cum a ajuns Charles Darwin la această teorie?

În perioada 1831—1836, Darwin a făcut o lungă călătorie în jurul lumii pe un vas cu numele Beagle. În cursul călătoriei, el a observat că plantele şi animalele se transformă sub influenţa condiţiilor de mediu variabile. După ce se întoarce în Anglia, Darwin continuă să strîngă material care să dovedească faptul că vieţuitoarele se transformă, evoluează. Pentru aceasta el intră în corespondenţă cu numeroşi cultivatori de plante şi crescători de animale care ajunseseră să creeze pe cale artificială soiuri şi rase valoroase, adică să modifice vieţuitoarele conform dorinţei lor.

Teoria darwinistă a evoluţiei vieţuitoarelor explică astfel modul cum acestea se transformă: prin schimbarea mediului, plantele şi animalele se modifică, adică manifestă fenomenul variabilităţii. Pentru un necunoscător, toate plantele de grîu dintr-un lan sînt la fel. Dacă însă ele sînt examinate cu atenţie, se poate observa că între ele există deosebiri însemnate privind înălţimea, numărul de frunze, mărimea spicului, numărul de boabe în spic etc.

Un alt factor al evoluţiei este ereditatea care face posibilă păstrarea acelor vieţuitoare care prezintă modificări ce le dau posibilitatea să trăiască în condiţiile schimbate ale mediului. În sfîrşit, selecţia naturală, un alt factor al evoluţiei, determină supravieţuirea vieţuitoarelor mai bine adaptate la mediu şi pieirea celor care nu s-au modificat corespunzător.

Cu ajutorul teoriei darwiniste a evoluţiei se poate explica cum au luat naştere nenumăratele soiuri de plante cultivate şi rase domestice de animale, pornind de la o singură specie sălbatică. La varză, de pildă, există în prezent numeroase soiuri şi varietăţi care se deosebesc puternic între ele prin mărime, formă, culoare etc. Toate acestea au fost create de om prin selecţie artificială pornind de la varza sălbatică. La fel, la porumbel există în prezent cîteva sute de rase foarte deosebite prin mărime, culoarea penelor, forma şi mărimea ciocului etc. Aceste rase provin toate din porumbelul sălbatic de stîncă.

Teoria darwinistă a evoluţiei dă o explicaţie ştiinţifică, materialistă modului cum au apărut nenumăratele specii de plante şi animale care populează Pămîntul. Această teorie a constituit o adevărată revoluţie în biologie, dovedind că fixismul şi creaţionismul sînt concepţii idealiste, antiştiinţifice.

Diferite soiuri şi varietăţi de varză obţinute din varza sălbatică.

Rasele de porumbei studiate de Darwin.

Aliaje pentru navele cosmice

Marile succese obţinute de ştiinţa şi tehnica sovietică în domeniul rachetelor cosmice, au stîrnit interesul tehnicienilor şi oamenilor de ştiinţă din lumea întreagă pentru materialele întrebuinţate cu ajutorul cărora au fost posibile aceste realizări.

Cunoaştem cu toţii faptul că frecarea pereţilor exteriori ai navelor cosmice de aer îi încălzesc pe aceştia, iar la o anumită temperatură intervine deformarea şi apoi distrugerea navelor.

Vă aduceţi aminte că primii sateliţi artificiali ai pămîntului care nu erau prevăzuţi cu sisteme de frînare, cînd au reintrat în păturile dense ale atmosferei, întîi s-au încălzit, apoi s-au aprins şi s-au distrus prin ardere. Întoarcerea navelor cosmice în atmosfera terestră a fost rezolvată prin introducerea sistemelor de frînare şi prin folosirea unor aliaje pentru pereţii exteriori ai navelor, aliaje care rezistă la temperaturi înalte, fără a se aprinde sau a se topi.

Metalele din care s-au făcut aceste aliaje sînt foarte uşoare, **rezistente şi au un punct de topire ridicat.**

Titanul este unul din aceste metale. Proprietăţi: este uşor şi are punctul de topire la 1 800°. Titanul, aliat cu alte metale, a dat **rezultate bune.** Rezultatele cele mai bune le-au dat însă metalele: beriliul, molibdenul, niobiul, tantalul şi wolframul. Ele corespund solicitărilor deosebite la care sînt supuse fie în stare pură, dar în special sub formă de aliaje. Care sînt calităţile lor deosebite? Greutatea specifică mică, punct de topire foarte ridicat, rezistenţă mare la coroziune.

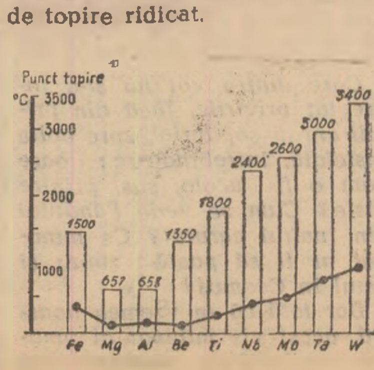
Beriliul este cel mai întrebuinţat, sub formă de aliaje în special cu nichel, cupru, aluminiu sau mangan — la fabricarea rachetelor şi navelor cosmice.

Niobiul este un alt metal cu punct de topire ridicat (2 415°C). El este folosit la fabricarea rachetelor şi sateliţilor în aliaj cu titanul. Molibdenul are rezultate bune, rezistă la temperaturi mari şi la coroziune.

Wolframul în aliaj suportă **o temperatură** de 2 500°C.

Tantalul şi aliajele lui se folosesc la fabricarea rachetelor şi a unor elemente din compunerea motoarelor rachetei.

Datorită eforturilor susţinute ale oamenilor de ştiinţă au fost realizate aliajele cerute de cosmonautică folosindu-se metalele uşoare dar cu punct de topire ridicat.

CONSTRUIŢI-VĂ SINGURI UN ZMEU CELULAR

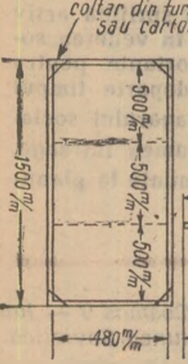

Fig. 1

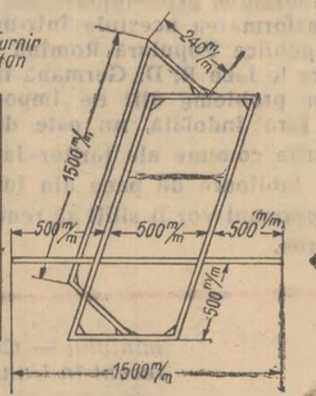

Fig. 2

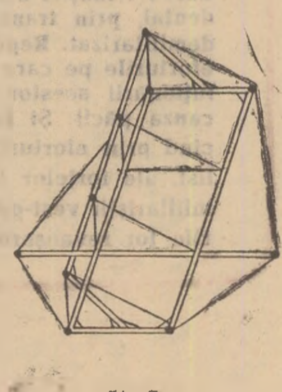

Fig. 3.

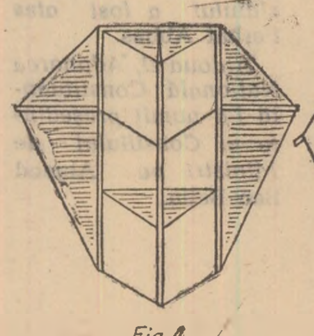

Fig. 4

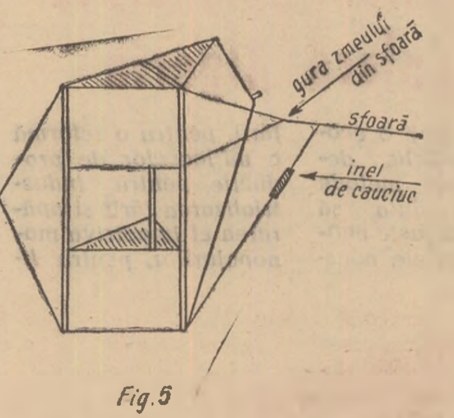

Fig. 5

Joaca cu zmeul oferă un minunat prilej de distracţie în aer liber. O dată cu venirea toamnei cu vînturile sale prielnice pentru înălţarea zmeielor, ne-am propus să vă descriem mai jos cum să vă construiţi un zmeu, dar nu un zmeu oarecare, ci unul mai deosebit care, chiar pe un vînt mai slab, se ridică uşor la înălţimi foarte mari, avînd şi o stabilitate mult mai bună decît zmeiele cunoscute de voi. Deci, zmeul nostru va fi un zmeu celular cu mai multe suprafeţe şi uşor de construit. Totul depinde de răbdare şi atenţie, precum şi de lungimea sforii cu care vrem să-l înălţăm. Pentru construcţie avem nevoie de: 4 baghete (speteze) din lemn de brad de 1 500×10×10 mm; 2 de 480×10×10 mm; 2 de 240×10×10 mm, cîteva ţinte, clei, sfoară cizmărească subţire şi hîrtie. Hîrtia trebuie să fie cît mai subţire şi rezistentă, iar spetezele pot fi din cele care le folosesc geamgiii la ferestre în locul chitului. Şi acum, avînd materialele, începem lucru.

Luăm două speteze lungi de 1 500 mm şi două scurte de 480 mm şi le încheiem la capete cu clei şi ţinte aşa cum ne arată fig. 1. Pentru o consolidare mai bună punem şi cîte un colţar din carton pe ambele feţe de la colţ. Măsurăm spetezele lungi din 500 în 500 mm, adică exact în trei părţi egale şi însemnăm. De-a curmezişul ramei la distanţa de 500 mm de la capăt, fixăm o altă baghetă lungă pe care, de asemenea, o consolidăm. La fel cu prima ramă mai construim una de aceeaşi lungime dar cu lăţimea de 240 mm (însă fără o margine lungă) pe care o fixăm peste prima aşa cum ne arată fig. 2. Consolidînd-o şi pe aceasta cu clei, ţinte şi colţare aşa cum am procedat la prima (vezi fig. 1) am terminat construcţia din lemn şi acum vom trece la efectuarea legăturilor cu sfoară. Pentru aceasta urmăriţi cu atenţie fig. 3 — liniile duble reprezintă scheletul din lemn, iar cele simple reprezintă sfoara. Pe locurile punctate sfoara se înnoadă avînd grijă ca să fie întinsă de-o potrivă pentru fiecare latură în parte. Împînzirea se face cu hîrtie subţire şi rezistentă vezi fig. 4 (mijlocul nu se împînzeşte). Gura zmeului se face ca în fig. 5. Trebuie dată mare atenţie căci de ea depinde în mare măsură succesul zborului. Aceasta se fixează definitiv în urma mai multor încercări de lansare. Se recomandă sfoară cizmărească împletită în mai multe fire cu o lungime de peste 500 metri. Sfoara va fi înfăşurată pe o bucată de lemn rotund lung de 250 mm şi gros de 30 mm.

D. LUŢĂ
profesor
cercul de aeromodele,
Palatul pionierilor,
Bucureşti

Din poşta SĂPTĂMÎNII

In prima zi de şcoală, am primit manualele şi le-am îmbrăcat cu mult drag. Apoi am început să învăţ. Toate materiile îmi plac şi pentru fiecare dintre ele mă pregătesc cu atenţie. Străduinţele mele sînt răsplătite. Primele note pe care le-am obţinut au fost 9 la fizică şi 10 la limba romînă. Rezultate frumoase au obţinut şi alţi colegi din clasa noastră. In felul acesta ne manifestăm recunoştinţa faţă de partidul nostru drag care ne poartă de grijă.

VOICU ANETA
comuna Chirnogeni, raionul Negru Vodă

La şcoala noastră, Şcoala de 8 ani din comuna Tituleşti, raionul Drăgăneşti-Olt, a fost multă veselie la începutul noului an şcolar. Toţi pionierii şi şcolarii de la noi au aşteptat cu nerăbdare această zi. Şi încă din primele zile de şcoală, fiecare dintre noi s-a angajat să înveţe bine, să obţină note mari pentru ca la sfîrşitul anului să nu avem nici un corigent. Notele de 8, 9 şi 10 au şi început să apară în catalog. In felul acesta, pionierii şi şcolarii de la noi, mulţumesc partidului pentru grija părintească pe care ne-o poartă.

STÎNGĂ ŞTEFANIA
comuna Tituleşti,
raionul Drăgăneşti-Olt

Atît eu, cît şi ceilalţi pionieri din clasă, ne-am propus ca rezultatele din anul acesta să fie la fel de bune, ca şi cele din anul trecut. Intocmirea şi respectarea programului zilnic au făcut ca pentru rezultatele bune obţinute astfel la învăţătură să fie mulţumiţi şi părinţii mei, nu numai eu. Dar, nu numai atît, atenţia la ore mă ajută mult la luarea notiţelor pe care le folosesc cînd îmi pregătesc lecţiile. Doresc ca toţi colegii mei să ia note bune. De aceea, ca şi anul trecut, voi ajuta pe mai mulţi colegi la învăţătură.

BURILEANU CORNELIU
cl. a VI-a,
Şcoala nr. 172,
Bucureşti

Ajutăm cu drag colectiva

• In livada G.A.C. „Unirea" din Vaşcău, regiunea Crişana, prunele coapte aşteptau să fie culese. Pionierii şcolii de 8 ani din localitate au hotărît să ajute şi ei părinţilor la această muncă. Intr-o dimineaţă, s-au adunat la şcoală şi veseli, au pornit spre livadă. Munca a fost rodnică. Zeci de coşuri s-au umplut în cîteva ore. Printre cei care au muncit foarte bine, se află şi pionierii Ştefan Sabin, Rengle Radu, Mihuţa Sonia, Caroi Gheorghe şi Potroviţă Tamara.

• La gospodăria colectivă din comuna Ruşavăţ, raionul Cislău, culesul porumbului e în toi. Alături de părinţi, participă la această muncă şi pionierii Şcolii de 8 ani din comună.

• 800 kg frunze de legume şi alte plante au strîns în cîteva zile pionierii Şcolii de 8 ani din comuna Buciumeni, raionul Tîrgovişte, pentru vitele gospodăriei colective.

• In faţa căminului cultural din comuna Caşova, raionul Făget, colectiviştii au amenajat un parc. Pionierii din comună au ajutat la săpatul rondurilor şi la săditul florilor.

• Încă de cum a început anul şcolar pionierii claselor a VII-a de la Şcoala de 8 ani din comuna Calomfireşti, raionul Alexandria, au început munca de înfrumuseţare a grădinii din curtea şcolii. Au udat pomii, le-au tăiat crengile de prisos, au smuls buruienile dintre flori. Mulţi dintre pionieri s-au evidenţiat, dar Vasile Anghel, Sfetcu Elena, Popa Maria, Bogdan Alexandrina şi Cercel Vasilica, au muncit cel mai bine.

• 3 200 kg roşii au cules într-o singură zi din grădina gospodăriei colective, pionierii claselor a VI-a A şi a VII-a D de la Şcoala de 8 ani din comuna Brăneşti, raionul Lehliu.

• Zilele trecute, pionierii Şcolii de 8 ani din comuna Bulzeşti, raionul Olteţu, au început să ajute părinţilor la culesul florii-soarelui şi porumbului. Acţiunea continuă.

E plăcut să joci baschet în timpul liber. Iată-i pe pionierii de la Şcoala medie nr. 32 din Capitală în timpul jocului.

SPORT

BRAVO, R. P. R. !

Cu aceste cuvinte au salutat, ieri, zecile de mii de spectatori prezenţi pe stadionul „23 August" din Capitală, la sfîrşitul partidei de fotbal R.P.R.—Maroc, frumoasa evoluţie a echipei noastre naţionale.

Mare a fost ieri mulţumirea publicului bucureştean care, după îndelungată vreme, a avut ocazia să aplaude o victorie categorică a fotbalului romînesc, dobîndită la capătul unui meci pasionant şi spectaculos.

Jucătorii noştri în frunte cu Ozon, Petru Emil, Voinea, Seredai au desfăşurat un joc tehnic, dinamic şi eficace înscriind 4 goluri echipei marocane. Scorul partidei : 4—0 în favoarea echipei R. P. Romîne.

VICTORIA TINEREŢII

7—1 ! De necrezut ! Şi totuşi, cu acest scor a luat sfîrşit întîlnirea de fotbal dintre echipele Viitorul şi Steagul Roşu Braşov desfăşurată în deschiderea partidei internaţionale R.P.R.—Maroc.

Privind înainte de meci confruntarea acestor două echipe, ni[illegible] -ar fi îndrăznit nici cu gîndul, să anticipeze un asemenea rezultat. Ba, dimpotrivă, mulţi erau cei care prevedeau o victorie a Steagului Roşu o echipă tehnică, de valoare recunoscută, o echipă fruntaşă de mai mulţi ani în fotbalul nostru.

Începutul partidei avea să confirme această opinie, fotbaliştii din Braşov luînd conducerea prin golul înscris de Selymesi II.

Fără a se descuraja însă, tinerii jucători de la Viitorul pornesc hotărîţi la atac şi asaltează pur şi simplu poarta echipei braşovene.

Elanul lor este de nestăvilit. Fazele create de ei ridică tribunele în picioare. Ropote de aplauze răsplătesc spectaculoasele curse ale lui Haidu dintre care patru se soldează cu tot atîtea goluri. Şi tabela de marcaj se mai modifică încă de trei ori, în favoarea echipei Viitorul, care obţine în acest fel o minunată victorie.

Victoria echipei Viitorul, o victorie a tinereţii, umple de bucurie inimile numeroşilor iubitori ai fotbalului din ţara noastră, care aşteaptă de la foştii juniori, azi jucători în categoria A de fotbal, o comportare cît mai frumoasă care să facă cinste fotbalului romînesc.

M. POP

ÎN CINSTEA ALEGERILOR

Zilele acestea, la Şcoala medie nr. 2 „Fraţii Buzeşti" din Craiova, se desfăşoară alegerile de grupă. Printre preşedinţii de grupă aleşi pînă acum la clasele III—VI se află Mirea Constantin, Pocioagă Radu, Moangă Adrian şi Iliescu Constanţa.

În vederea alegerilor de unitate, pregătirile sînt în toi. Pionierii vor prezenta un jurnal vorbit intitulat „Slavă partidului", iar brigada artistică de agitaţie pregăteşte un frumos program în care vor vorbi despre realizările şi lipsurile activităţilor pionereşti din anul trecut.

Tot în cinstea alegerilor pionierii şi-au propus să predea 5 000 kg fier vechi şi o mare cantitate de castane. Sărbătoarea alegerilor de unitate e mult aşteptată de pionieri deoarece în această zi 20 de pionieri vor deveni purtători ai distincţiilor.

• În cinstea alegerilor, pionierii de la Şcoala nr. 1 „Dr. Petru Groza" din Deva au fost nu de mult la gospodăria agricolă colectivă „Petöfi Sandor" şi la G.A.S. „Mintia" la cules de porumb. Tot în cinstea alegerilor au înfrumuseţat curtea şi grădina şcolii. La clasele a V-a se află în pregătire concursul „Cel mai bun recitator", iar la clasele a VI-a şi a VII-a o adunare cu tema „Oraşe noi pe harta patriei".

• În cadrul programului artistic pe care-l vor prezenta la sărbătoarea alegerilor de unitate pionierii Şcolii de 8 ani nr. 87 din Capitală, îşi vor da concursul şi pionierii Trifu Gabriela, Frîncu Elena, Vasile Gina, Teodorescu Mihai, Chivu Alexandru, Grigorescu Nicolae. Echipa de dansuri populare pregăteşte cîteva jocuri noi.

Cînd le-a sosit primul plic, mare, lucios, cu o imagine în culori a Leningradului erau în clasa a V-a. De atunci — să fi trecut doi ani — între Crîngu și Leningrad au început să se încrucișeze tot mai des păsările călătoare ale plicurilor. Cînd le-a sosit și prima fotografie (din care le zîmbea poznaș o fetiță cîrnă), au început discuțiile, care să ia fotografia.

— Ia stați nițel! a intervenit Tomiță. Pe-al cui nume a trimis Sonia plicul? Uite... Clar...: „Clasei a VI-a" etc. etc... Așadar, fotografia trebuie s-o ia... adresantul. Clasa a VI-a. S-o punem în dulapul bibliotecii, la vedere. Tot acolo, și scrisorile.

— Cum s-ar spune, organizăm colțul Soniei! a completat, bucuros, Valeriu.

Au primit apoi pliantul acela colorat cu aspecte din Leningrad. Și Neva și statuia „Călărețului de aramă", și Teatrul tineretului... Pe fotografia cu teatrul, un punct cu creionul și o explicație pe spate: „Cam în direcția unde am făcut semnul e casa noastră. Nu se vede din cauza teatrului care e în prim plan".

Odată, Aurica a avut o idee:

„...Dragă Sonia, fiindcă noi nu-ți putem arăta într-un pliant casele noastre (sînt multe noi, foarte frumoase), ce-ar fi să le vezi în... mărime naturală?...

„...Ar fi o poveste grozavă, dragii mei. Tata dorește să revadă locurile pe unde a luptat alături de tanchiștii romîni. Luna viitoare pleacă la București un grup de specialiști din care o să facă parte și tata. Nu știu însă dacă l-oi putea convinge să mă ia. Zice c-o să aibă mult de lucru, că n-are timp să se ocupe și de mine, că una, că alta..."

A doua zi, a pornit din Crîngu o nouă scrisoare, de data asta pe numele inginerului Ivanov — tatăl Soniei. „Tovarășe inginer, vă rugăm foarte mult s-o luați și pe Sonia. O să ne ocupăm noi de ea. Dacă ați ști cu cîtă nerăbdare o așteptăm! Vă mulțumim foarte mult".

Urmau 34 de semnături. Sub ele, cîteva rînduri mai frumos caligrafiate și al 35-lea nume: Elena Bălan, profesoară de limba rusă.

★

După miezul zilei, nucul din grădina tovarășei Bălan nu mai răzbea să-i umbrească pe toți oaspeții.

— Să mai facem puțină conversație, tovarășă profesoară.

— Eu am repetat și aseară cu Nistor. Începe să se descurce binișor.

— Asta mi-e învățătură de minte! recunoștea Nistor. Să vedeți de la toamnă: rus, nu alta!

— Pînă la toamnă, uite c-o să vină Sonia și-are să creadă că în Crîngu plouă cu bîlbîiți! mai exagera Aurica („zece pe linie la rusă").

— Ei, lasă, Aurico, nu fi răutăcioasă, că nu-i chiar așa! intervenea profesoara. De acord însă că ar putea fi și mai bine. Mîine, poimîine, parcă văd că vă anunță sosirea.

Și, într-adevăr, nu „poimîine" ci chiar în dimineața următoare le-a venit vestea: „Sosim în 20 iulie... Abia aștept să vă văd! V-am pregătit și eu o mică surpriză. Nu mă întrebați că tot nu vă spun ce. S-au și mirat ai mei... Ziceau mai deunăzi: Cine și-o fi pierdut discreția de-a găsit-o chiar Sonicica noastră?"...

★

...Mult mai e pînă la 20 iulie!
Vai ce puțin mai e, totuși!

VINE SONIA!...

— Nu-i timp de pierdut! constată Tomiță, președintele detașamentului. Convocăm o adunare de detașament după-masă la 5. Trebuie trasate sarcini concrete, „pe oameni".

Cuvîntul de ordine a zburat din casă în casă. Ba Drăgușin Tincuța, „culturala", s-a repezit la stația de radioficare și cum a făcut, cum a dres, că la începutul emisiunii i-a răsunat glasul din toate difuzoarele, invitîndu-și colegii. Istrate, poștașul, tocmai da să intre pe poartă cînd, sărind de peste drum cu pași iepurești, Gheorghiță, îi apucă șeaua bicicletei:

— Ai sosit la timp, unchiule. Chiar mă gîndeam, ce bine mi-ar prinde acum „călușul" dumitale!

— Ți s-a făcut de hoinăreală pe arșița asta, hoțomane?

— Aș! Dau doar o fugă pînă devale, la brigada legumicolă. Convoc la adunare pe pionierii care ajută la ambalatul roșiilor. Cît sufli dumneata în supă, m-am și întors!

— Hai, dacă-i vorba de ședință, ia-o!...

Iar la cinci fără un sfert... Cu ce să începi cînd atîtea sînt de pus la punct? Și uite, în loc să ia parte la discuții, Stoicuț Vasile, „pictorul", mîzgălește ceva pe o coală! Se mai uită la panoul gazetei de perete, măsoară parcă nu știu ce printre gene, apoi iar își pleacă privirile deasupra peticului de hîrtie.

— Tu nu participi la adunare? îi sări, în sfîrșit, țandăra lui Tomiță, foarte calm de obicei.

— Cum să nu! Iată propunerea și totodată angajamentul meu. Și flutură hîrtia în văzul tuturor. Proiect pentru o ediție specială a gazetei de perete! explică el celorlalți. Astea sînt locurile articolelor.

— Atenție, scriitorii clasei! întrerupse Tincuța.

— Aici, în colț, continuă Stoicuț, portretul Soniei în cărbune. Cred că pînă la urmă îl nimeresc eu.

— Vezi, nu cumva să strici cu pătrățele fotografia! se repezi Aurica.

— O să-ncerc fără pătrățele. Va să zică, aici portretul. Dincoace, jos, cu litere mari, roșii: „Bine-ai venit, Sonia!" în limba rusă...

...A fost votată și propunerea „pictorului" ca și celelalte. Doar ultimul punct de pe ordinea de zi a stîrnit furtuni: „La cine va locui Sonia?

— La mine!

— Ba la mine!

— De ce la tine!?

Atunci luă cuvîntul tovarășa Bălan:

— Știți la cine-i cel mai nimerit să stea?

— ?!?

— La mine. În primul rînd, doar așa văd posibil să se încheie discuțiile. Al doilea, în altă casă i-ar fi mai greu, neștiind romînește...

★

— La cît sosește trenul, tovarășe impiegat? Cît stă?

— M-ați mai întrebat de zece ori! Stă două minute, dar voi mai aveți de stat... vreo patruzeci.

Toate erau puse la punct. Gorniștii repetaseră atîta încît, vorba dirigintei „acum goarnele ar putea să cînte și singure".

— Va să zică — făcea pentru a suta oară „instructajul" Aurica — în momentul cînd Sonia coboară din tren îi adresez formula de bunvenit și apoi cînd ne îmbrățișăm, e rîndul muzicii.

— Ai planificat și îmbrățișările? o înțepă unul. Vezi mai bine să nu te încurci în formulă!

Formula suna cam așa: „Fii binevenită, Sonia Ivanovna, printre pionierii din Crîngu! Demult te așteptam!" Bineînțeles, totul spus pe rusește, ca o atenție din partea gazdelor...

...Un țiuit lung și, răsări trenul. Cînd locomotiva trecu furtunatic pe lîngă ea, Aurica, mai-mai să uite finalul formulei. Nici nu încetase bine scrîșnetul frînelor — și de pe treapta de sus a vagonului, o fetiță cîrnă, cu nasul julit de soare, le sări chiuind în brațe, ca și cînd s-ar fi cunoscut de cînd lumea:

— Bine v-am găsit, dragii mei. Acesta e tata! arătă spre un om voinic, tînăr încă și — după cît se părea — foarte vesel, care tocmai cobora două valize, spunînd ceva pe rusește.

— Tata pleacă mîine la București.

„Uite, își spuneau copiii. Drăguț din partea ei, a învățat cum să ne salute în limba noastră! Și Aurica asta ce-o mai fi așteptînd?"
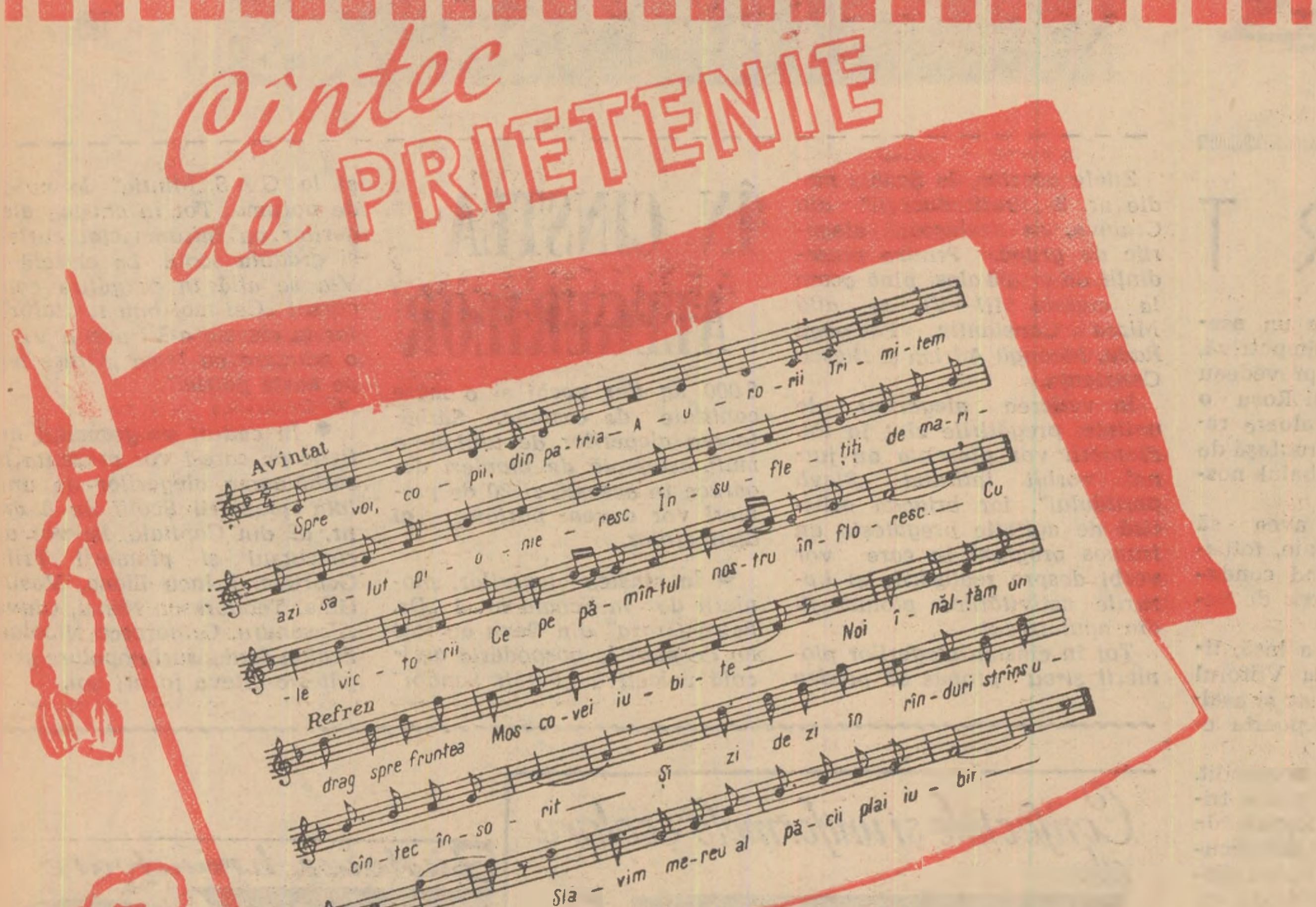
Dar pînă să mai intervină Aurica, Sonia se adresă tovarășei Bălan:

— Dumneavoastră sînteți tovarășa profesoară de rusă? Bine v-am găsit!

Apoi, către „gazdele" care amuțiseră de mirare, încît nici cu trompetele nu mai știau ce să facă:

— Să mergem! Frumos la voi!... Ce vă uitați așa?... Din toamnă cînd m-ați invitat, iau lecții de limba romînă. Asta era mica mea surpriză!...

LUCIAN DUMITRESCU

Muzica: ION NICORESCU
Versuri: MIHAIL COSMA

Spre voi, copii, din patria „Aurorii"
Trimitem azi salut pionieresc,
Însuflețiți de marile victorii
Ce pe pămîntul nostru înfloresc.

Refren:

Cu drag spre fruntea Moscovei slăvite
Noi înălțăm un cîntec însorit;
Și zi de zi, în rînduri strîns unite,
Slăvim mereu al păcii plai iubit!

II

Și vom purta în piept mereu mîndria
Că frați sîntem, iubindu-ne de mici
Și-n viitor vom duce bucuria
De-a fi nepoți ai marelui Ilici.

Refren...